

Underbilag 2 til Bilag I.Socialministeriet.

København, den 2. Marts 1938.

I en gennem Justitsministeriet hertil oversendt Skrivelse af 22. Januar 1938 har Udvalget i Anledning af det af Socialministeren for Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 185 af 20. Maj 1933 angaaende privat Arbejdsanvisning, hvis Vedtagelse vil medføre, at Anvisning af Arbejde til Musikere inden for Hotel- og Restaurationsvirksomheder inddrages under Loven om privat Arbejdsanvisning, henledt Socialministeriets Opmærksomhed paa det ønskelige i, at der skabtes Klarhed med Hensyn til følgende Spørgsmaal vedrørende Lovforslagets § 1 a.:

1. Hvilke Personer er indbefattet under Betegnelsen „Musikere“?

Udvalget har herved som sin Formening udtalt, at Lovforslaget ikke bør omfatte Solister og andre dermed ligestillede Kunstnere, men alene egentlige Musikere, hvorved efter Udvalgets Opfattelse forstaas Personer, der udøver regelmæssig fortsat musikalsk Underholdning i et bestemt Antal Timer med et løbende Program for en Betaling, der i væsentlig Grad er bestemt af Præstationens Varighed.

2. Hvad forstaas ved Ordet „Ansættelse“?

Efter Udvalgets Formening tager Lovforslaget kun Sigte paa Tilfælde, hvor der er Tale om Ansættelse af Musikere ved direkte Kontrakt med en Hotel- eller Restaurationsvirksomheds Indehaver, medens Tilfælde, hvor de til et Ensemble fornødne Musikere engageres af en af vedkommende Hotelvært eller Restauratør antaget Kapelmester for dennes egen Regning, samt Arbejdsaftaler, der træffes mellem Musikere og Privatpersoner eller Foreninger, der lejlighedsvis lejer et Lokale med Servering i en Hotel- eller Restaurationsvirksomhed og selv sørger for den musikalske Underholdning, skulde falde uden for Lovforslaget, endvidere anser Udvalget det for tvivlsomt, om den mellem en Restaurations eller et Hotels Indehaver og den fornævnte Ensemble-Kapelmester truffne Aftale om Kapelmesterens egen Ansættelse er omfattet af Lovforslaget.

3. Omfatter Lovforslaget Engagementer af danske Musikere til Hoteller og Restauranter i Udlandet og udenlandske Musikers Engagementer til de nævnte Virksomheder her i Landet?

For dette Spørgsmaals Vedkommende har Udvalget udtalt, at det formentlig ikke som Følge af Lovforslagets Vedtagelse vil kunne forbydes i Udlandet ansatte Agenter at virke som Formidlere ved Engagement af Musikere her til Landet, ligesom Arbejdsgivere, der ved en saadan Agents Medvirken opnaar Kontrakt med udenlandske Musikensembler, ikke vil kunne straffes.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Arbejdsdirektoratet udtale følgende:

ad 1. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er Socialministeriet med Udvalget enigt i, at Lovforslaget med Udtrykket „Musikere“ alene tager Sigte paa egentlige Musikere — i hvilken Henseende Socialministeriet intet har at indvende imod Udvalgets ovenfor anførte Definition — og ikke paa Solister og dermed ligestillede Personer.

ad 2. Socialministeriet maa holde for, at Lovforslaget omfatter ikke alene Ansættelse af Musikere ved direkte Kontrakt med Hotel- eller Restaurationsvirksomhedens Indhavere, men ogsaa Tilfælde, hvor de til et Ensemble fornødne Musikere engageres af en af Hotelværten eller Restauratøren antaget Kapelmester for dennes egen Regning; ligeledes maa Lovforslaget efter Ministeriets Formening omfatte en